

Byriël Jensen: Jæg frafalder Ordet.

Frederiksen: Da den højtærede Finansminister i Gaar motiverede sin Opfordring til mig om at tage det af mig stillede Forslag tilbage med de Ord, at han ikke indsaa, det lod sig gøre at bringe den Sag i Orden nu sammen med Skattelovene, gjorde det mig oprigtig ondt, og jeg vil haabe og ønske, at den højtærede Finansminister maatte kunne forandre sin Opfattelse desangaaende, saa at han kom til den Erkendelse, at det lod sig gøre at faa det ordnet nu. Faa vi først Skattelovene vedtagne, frygter jeg meget for, at der vil hengaa en rum Tid, inden vi igen her i Landet komme til at lovgive paa det Omraade, og deraf vil saa Følgen blive, at den Uretfærdighed, jeg i Gaar omtalte, og som mit Forslag angaar, vil faa Lov til at blive staaende endnu i lange Tider. Til de Ord, hvormed den ærede Ordfører omtalte mit Forslag, skal jeg kun sige, at de vidne om, at han har Interesse for at være behjælpelig ved Løsningen af dette Spørgsmaal. Det glæder mig, og jeg siger paa Forhaand Tak derfor. Jeg skal ogsaa bidrage mit til at skaffe de Oplysninger til Veje, som den ærede Ordfører ønsker, og jeg lover ligeledes at imødekomme hans Ønske om ikke at tabe denne Sag af Sigte. I Haab om, at det, jeg ikke selv magter at gøre, vil det ærede Udvalg være mig behjælpelig med, skal jeg i Overensstemmelse med den højtærede Finansministers og den ærede Ordførers Ønske tage det af mig stillede Forslag tilbage, haabende, at de begge ville medvirke til, at Sagen faar Løsning, saa snart ske kan, i alt Fald inden for en rimelig Tidsgrænse. Hermed tillader jeg mig altsaa at tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Det nævnte Ændringsforslag er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

R. Claussen: Der er et Spørgsmaal, som ligger mig meget paa Sinde, og som jeg gerne vilde have Klarhed over. Det angaar den Stilling, som nogle Gaarde paa Lolland—Falster ville faa, hvis Ejendoms skylden vedtages. Det er de Gaarde, der skulle betale Digeafgift. Jeg gaar nemlig ud fra, at denne Afgift hører til dem, der undtages fra at komme med i Beregningen, eller rettere sagt, at den hører til de Afgifter, der maa tages i Betragtning som forringende Ejendommens Værdi. Jeg vil

derfor rette et Spørgsmaal derom til den højtærede Finansminister. Det er jo nemlig tænkeligt, at selv om man nu forkastede Lovforslaget, kunde det dog komme igen paa en anden Maade, saa at der kunde tages noget Hensyn dertil. Jeg vil derfor ønske, at den højtærede Finansminister eller den ærede Ordfører vilde give fuld Klarhed over, hvorledes disse Ejendomme ville blive stillede over for den ny Ejendomsskyld.

Finansministeren (Scharling): Jeg kan ikke se rettere, end at det af den ærede Taler nævnte Digeforhold paa Lolland—Falster maa i dets Helhed tages i Betragtning ved Spørgsmaalet om Ansættelsen af Ejendommens Værdi. Det er nemlig et tosidedigt Forhold. Paa den ene Side paalægger det Ejendomsbesidderne en Byrde ved at paalægge dem en Afgift til Digerens Opførelse og Vedligeholdelse, men paa den anden Side maa det dog indrømmes, at disse Diger ogsaa give Ejendommene en noget større Værdi, end de vilde have, dersom de skulde undvære Digerne og være udsatte for Ødelæggelser af og til ved Stormflod. Jeg tror, at Spørgsmaalet i dets Helhed maa tages i Betragtning ved Ansættelsen af disse Ejendommens Værdi som et for dem ejendommeligt Forhold, og jeg gaar ogsaa ud fra, at det vil ske, dersom Ejendomsskylden bliver vedtaget.

Jeg skal med det samme, jeg har Ordet, bemærke over for det ærede Medlem for Bornholm (Blem), at jeg maa fastholde Berettigelsen af den Udtalelse, jeg fremkom med i Gaar om de i Betænkningen indeholdte Udtalelser om Bornholm, særlig hvad Begyndelsen deraf angaar. Naar det der er sagt, at man trods Nedsættelsen af Ejendomsskylden fra 1,2 til 0,8 pro mille vil forhøje Skatten til Staten med 4 Kr. pr. almindelig Td. Hartkorn, kan jeg kun forstaa dette som en Betragtning, der gaar ud paa at sammenligne de Skatter, der ville blive lagte paa faste Ejendomme med dem, der i Øjeblikket hvile paa faste Ejendomme, og jeg kan ikke erkende det for rigtigt at medtage i Beregningen den Skat, som Ejendomsbesidderne muligvis ville komme til at svare i Egenskab af Kapitalister, fordi de selv eje nogle af de Kreditforeningsobligationer, som repræsenterer Prioritetsbehæftelser i deres Ejendomme. Dette ligger ganske uden for Spørgsmaalet om, hvilke Skatter der komme til at hvile paa de faste Ejendomme som saadanne. Jeg tror derfor, man maa være fuldt beføjet til at fradrage det Beløb, der vil komme til at falde paa Prioritetshæf-